

РОЗВИТОК «ЗЕЛЕНОГО» ТРАНСПОРТУ В ЛОГІСТИЦІ МІСТ: УСПІШНІ ПРАКТИКИ ВПРОВАДЖЕННЯ ТА ФІНАНСУВАННЯ В КРАЇНАХ ЄС

Інна Хоменко

Доктор економічних наук, професор, професор кафедри теоретичної та прикладної економіки,
Національний університет «Чернігівська політехніка»,
orcid.org/0000-0002-0839-4636

Пальона Алеся

Студентка 3 курсу
Національний університет «Чернігівська політехніка»

Співпраця у сфері транспорту між Україною та ЄС є одним із пріоритетів внутрішньої транспортної політики. Міжнародні економічні угоди є основним інструментом співпраці України та ЄС, тому будь-які інноваційні підходи до розвитку вітчизняного транспортного комплексу та наближення його до європейських стандартів матимуть вирішальний вплив на швидкість та ефективність європейської інтеграції.

Інноваційний підхід до формування політики Україна-ЄС у транспортній галузі може стати основою стабільного розвитку транспортної галузі та позитивно вплинути на розвиток українського транспорту, а також на економіку в цілому [1, с.10]

Згідно зі статистикою, забруднення повітря від автомобільного транспорту спричиняє понад 400 тисяч передчасних смертей на рік, а економіка ЄС щорічно втрачає 100 мільярдів євро через затори.

Європейський союз в сфері економічної діяльності кожного року втрачає понад 100 млрд євро у зв'язку з заторами та понад 400 тис. передчасних смертей виникає через забруднення повітря автомобільними транспортами згідно зі статистикою.

Відповіддю європейської спільноти на виклики зовнішнього середовища став «зелений транспорт» – будь-який вид транспорту з низьким негативним впливом на навколишнє середовище.

Варто зазначити, що інвестиційні програми з модернізації транспорту та інфраструктури шляхом їх «озеленення» для мінімізації негативного впливу на навколишнє середовище та збереження конкурентних позицій стрімко впроваджуються в країнах Європейського союзу.

Такі програми засновані на використанні технологій третьої та четвертої промислових революцій. До найбільш значущих переваг Третьої промислової революції можна віднести «озеленення» транспортних систем за рахунок масового переходу на водневий та електричний транспорт, що сприяє радикальному поліпшенню якості повітря в найближчому оточенні людини. До 2030 року транспорту поставили за мету скоротити викиди газів, які є парниковими приблизно на 20% від рівня 2008 року [2, с.175].

Останніми роками транспорт став більш енергоефективним, але автомобільний транспорт в ЄС все ще на 96% залежить від нафти та нафтопродуктів. Але тенденції значно змінюються. Значний потенціал зростання має електромобільний ринок.

Одним із найбільш швидкозростаючих сегментів екологічного транспорту в ЄС є електричні велосипеди. Європейці виявляють все більший інтерес до таких транспортних засобів, про що свідчить позитивна динаміка його продажів. Такі країни, як, Австрія Нідерланди, Бельгія, Італія, Німеччина, та Франція, стали головними покупцями електровелосипедів.

28 березня 2011 року в Брюсселі Європейська Рада прийняла Білу книгу, дорожню карту для переходу Єдиного європейського транспортного простору до конкурентоспроможної та енергоефективної транспортної системи, що містить положення про заходи, необхідні для переходу до конкурентоспроможної низької транспортної системи. Вуглецева економіка до 2050 року [3, с.68].

По-перше, планується завершити створення загальноєвропейського транспортного простору та різко зменшити негативний екологічний вплив транспорту.

По-друге, документ передбачає повну заборону до 2050 року використання автомобільного транспорту на таких видах палива, як бензин, дизельне та інше вуглецеве паливо.

На практиці транспорт повинен використовувати менше енергетичних ресурсів, бути чистішим, краще функціонувати сучасною інфраструктурою та зменшувати свій негативний вплив на навколишнє середовище та основні природні ресурси, такі як вода, земля та екосистеми.

Виходячи з цього, перехід на електромобілі стає масовим, про що свідчить зростання продажів гібридних і електромобілів в ЄС.

Популяризація автомобілів на альтернативному паливі – одне з ключових завдань урядів країн ЄС. Уряди використовують як фіскальні стимули, так і прямі субсидії для поширення зеленого транспорту.

Отже, електромобілі разом з електровелосипедами, електроскутерами, потягами та трамваями надають можливість більш екологічно чистої мобільності. Співробітництво у сфері транспорту між Україною та ЄС є одним із пріоритетів внутрішньої транспортної політики.

Сьогодні Європа є другим за величиною ринком у світі за обсягом продажів екологічно чистих транспортних засобів, зокрема через високий попит на електромобілі в Норвегії та Нідерландах.

Список використаних джерел:

1. Білорус О. Г. Стратегічні імперативи адаптації та трансформації зовнішньоторговельної діяльності України в умовах європейської інтеграції. О. Г. Білорус, О. В. Гаврилюк. *Економіка України*. 2015. № 11. С. 4–15.
2. Дикань В. Л. Трансформація діяльності транспортно-логістичних центрів в умовах міжнародних транспортних коридорів та їх роль

в інформаційному забезпеченні інтелектуалізації вітчизняного промислового комплексу. *Вісн. економіки трансп. і пром-сті* : зб. наук. пр. Харків : УкрДАЗТ, 2010. № 30. С. 172–173.

3. Нікіфорова О. А. Екологічна складова в перспективах розвитку міжнародних транспортних шляхів України. О. А. Нікіфорова, Г. Г. Сидорченко. Транспортні системи та технології перевезень. Збірник наукових праць ДНУЗТ ім. акад. В. Лазаряна. Дніпропетровськ, 2017. С. 67–72.
4. Khomenko I. O., Gurnak V.M., Volynets L.M. Imperatives of multimodal transport development in accordance with the trends of the transformational changes of the national economy in the conditions of european integration. *Economics. Ecology. Socium.* Odessa, 2018. 2 (1). P. 75-88.
5. Шкарлет С.М., Хоменко І.О., Волинець Л.М. Імплементация європейських стандартів як основа механізму удосконалення державного регулювання у транспортній галузі. Управління проектами, системний аналіз і логістика. Ч.2: Серія «Економічні науки» К.: НТУ, 2017. Вип. 20. С.95-101.